Lieta Nr. A42362505,
143/AA43-0178-09/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 8.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere,
tiesneses Z.Kupce un M.Osmane,

piedaloties pieteicējam *A.B.* un pieteicēja pārstāvim *E.Dž.*, atbildētājas Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes pārstāvei Gitai Podniecei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.B.* (*/dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes 2005.gada 28.jūnija lēmuma Nr.B/34 atcelšanu, sakarā ar *A.B.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 6.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 10.maijā Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas speciāliste policijas leitnante sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.KP 048922 (turpmāk – Protokols), kurā norādīja, ka *A.B.* 2005.gada 7.aprīlī plkst.22.15 Jelgavā no degvielas uzpildes stacijas (turpmāk – DUS) „Statoil" Brīvības bulvārī uz Garozas ielas pusi vadīja automašīnu Honda Civic ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* (turpmāk – a/m Honda). *A.B.* veica kreiso pagriezienu, neievērojot ceļa zīmes 402 „Braukt pa labi" prasības, nevarēja uzrādīt derīgu transporta līdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polisi, kā arī vadīja automašīnu, atrodoties narkotisko vielu ietekmē. Protokolā norādīts, ka *A.B.* pārkāpa 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 39.2., 236., 35.3., 293.2. punktu, ka atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15}panta piektajā daļā, 149.^{24}panta otrajā daļā un 149.^{22}panta pirmajā daļā.

[1.1] 2005.gada 13.maijā Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.022/KP048922 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru *A.B.* saskaņā ar LAPK 149.^{15}panta piektajā daļā, 149.^{24}panta otrajā daļā un 149.^{22}panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem piemēroja naudas sodu 450 latu

apmērā un visu kategoriju transportlīdzekļu vadītāja tiesību atņemšanu uz 24 mēnešiem.

Par Sākotnējo lēmumu *A.B.* iesniedza sūdzību.

[1.2] Ar Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes 2005.gada 28.jūnija lēmumu Nr.B/34 (turpmāk – Lēmums) tika atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums, bet *A.B.* sūdzība noraidīta.

[2] 2005.gada 28.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.B.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kas pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs sodīts par automašīnas vadīšanu it kā narkotisko vielu ietekmē, taču viņš tādu pārkāpumu nav izdarījis, jo viņa organismā konstatētās vielas nav narkotiskas, bet gan ārsta izrakstīti medikamenti „Homeovox", „Amopen", „Tussipini" sīrups un kompleksais priežu sīrups, kurus lietoja slimības dēļ. Nevienā no šo zāļu lietošanas instrukcijām nav norādīts, ka tajos ir narkotiskās vielas un ka to lietošanas laikā aizliegts vadīt transportlīdzekli. Līdz ar to pieteicēju nevar vainot pārkāpuma izdarīšanā, jo viņš nevarēja zināt un viņam nevajadzēja zināt, ka šie medikamenti satur narkotiskās vielas. Pieteicēja darbības nav izdarītas ne ar nodomu, ne arī aiz neuzmanības.

[2.2] Lēmumā nav norādītas piemērotās tiesību normas, kas atteicas uz morfīnu, jo nav norādes uz kādu no Ministru kabineta 2004.gada 20.janvāra noteikumu Nr.35 „Noteikumi par Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru sarakstiem" (turpmāk – MK noteikumi Nr.35) punktiem. Taču saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 7.punktu administratīvajam aktam jāsatur atsevišķs piemēroto normu uzskaitījums, norādot normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu.

[2.3] Nepamatots ir policijas apgalvojums, ka pieteicējs lietojis narkotikas, jo morfīns nav narkotika, bet gan medikaments. Narkoloģijas valsts aģentūras mājas lapā *www.narko.lv* ir sniegta informācija par narkotikām, kurā norādītas narkotikas kā ekstazīns un kokaīns, bet nav tāda narkotika kā morfīns.

[3] Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētāja) rakstveida paskaidrojumā tiesai norādīja, ka pieteikumu neatzīst. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 6.novembra spriedumu *A.B.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[4.1] Tiesa norādīja, ka Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 39.2., 236., 35.3 un 293.2 punktu un LAPK 149.^{15}panta piekto daļu, 149.^{24}panta otro daļu un 149.^{22}panta pirmo daļu.

[4.2] Saskaņā ar LAPK 149.[15]panta piekto daļu par transportu līdzekļa vadīšanu atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, transporta līdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no 400 līdz 500 latu apmērā un atņem transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem.

Tiesa norādīja, lai izvērtētu, vai persona ir vainīga LAPK 149.[15]panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, nepieciešams konstatēt, vai viņa vadīja transportlīdzekli un vai viņai ir konstatēts narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu iespaids.

[4.3] *A.B.* neapstrīd faktu, ka 2005.gada 7.aprīlī viņš vadīja automašīnu. *A.B.* apstrīd 2007.gada 7.aprīlī veiktās medicīniskās pārbaudes narkotisko (psihotropo) vielu ietekmes noteikšanai rezultātus, ka ir konstatēta narkotiku lietošanas ietekme, pamatojoties uz faktu, ka viņš nav lietojis narkotiskās vielas, bet gan medikamentus.

[4.4] Atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Savukārt LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[4.5] Tiesa lietā konstatēja turpmāk minētos pierādījumus.

[4.5.1] Protokols sastādīts par to, ka 2005.gada 7.aprīlī plkst.22.15 Jelgavā no DUS „Statoil" Brīvības bulvārī uz Garozas ielas pusi *A.B.* vadīja automašīnu, veica kreiso pagriezienu, neievērojot ceļa zīmes 402 „Braukt pa labi" prasības, nevarēja uzrādīt derīgu transporta līdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polisi, kā arī vadīja automašīnu atrodoties narkotisko vielu ietekmē.

Pie Protokola sastādīšanas *A.B.* nekādas pretenzijas jeb iebildumus par Protokolā konstatētajiem pārkāpuma apstākļiem nav izteicis.

[4.5.2] Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 narkotisko (psihotropo) vielu ietekmes noteikšanai (turpmāk – medicīniskās pārbaudes protokols Nr.63) 2005.gada 7.aprīli konstatēts, ka *A.B.* ir paplašinātas acu zīlītes, kustības netraucētas, Romberga pozā stabils, pirkstu deguna proves izpilda precīzi, ir roku pirkstu tremors, domāšana, uztvere, atmiņa, runa netraucēta. Iespējamie psihotiskie traucējumi nav. Šā protokola 6.ailē, kurā

jānorāda ziņas par narkotisko, psihotropo, vielu lietošanu, norādīts, ka lieto sīrupus pret saaukstēšanos. Protokola 7.ailē, kurā uzrāda laboratorisko izmeklējumu rezultātus, norādīts, ka urīnā atrasts morfīns. Protokola 8.ailē sniegts atzinums, ka *A.B.* ir konstatēta narkotiku lietošanas ietekme.

Pieteicējs 2005.gada 13.maijā parakstījis minēto protokolu.

[4.5.3] No ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.1982 (medicīniskās pārbaudes protokola Nr.63 pielikums) izriet, ka, veicot *A.B.* urīna izmeklēšanu, atrasts morfīns.

[4.5.4] No policijas darbinieka *R.K.* ziņojuma izriet, ka 2005.gada 7.aprīlī *R.K.*, veicot dienesta pienākumus ap plkst.22.15 ievēroja automašīnu, kas izbrauca no DUS „Statoil" Brīvības bulvārī uz Garozas ielu un veica kreiso pagriezienu, pārkāpjot ceļa zīmes 402 „Braukt pa labi" prasības. Vadītājs *A.B.* nevarēja uzrādīt derīgu transporta līdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polisi. Tā kā *A.B.* pēc operatīvās informācijas ir iespējamo narkotisko vielu lietotāju sarakstā, viņš tika nogādāts uz narkoloģisko ekspertīzi, jo radās aizdomas par iespējamo narkotisko vai psihotropo vielu lietošanu.

[4.6] Tiesa norādīja, ka Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids"(turpmāk – MK noteikumi Nr.15) nosaka kārtību, kādā konstatējama narkotisko vielu ietekme.

Saskaņā ar šo noteikumu 27.punktu medicīniskās pārbaudes protokolā, citastarp apstiprina pārbaudāmās personas stāvokli. Minēto noteikumu 27.4., 27.5. un 27.7.apakšpunkts noteic šādus medicīniskās pārbaudes protokolā apstiprināmos pārbaudītās personas stāvokļus:

1) ir konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids;

2) nav konstatēts (..) narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids, bet ir novērojami funkcionālā stāvokļa traucējumi, līdz ar to nav ieteicama transportlīdzekļa vadīšana;

3) ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids.

Tiesa secināja, ka narkotisko vai psihotropo vielu lietošanas fakta konstatēšana nav pietiekama, lai atzītu, ka pārbaudītā persona ir narkotisko vai psihotropo vielu iespaidā. Lai personu atzītu par tādu, kurai ir konstatēts narkotisko vai psihotropo vielu iespaids, ir vienlaikus jākonstatē gan konkrētas vielas lietošanas fakts, gan narkotisko vai psihotropo vielu ietekme uz pārbaudāmo personu.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 13.punktu medicīniskā pārbaude ietver:

1) narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem;

2) ārējā izskata (tai skaitā miesas bojājumu esības vai neesības), psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi;

3) alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā.

Tiesa secināja, ka narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids medicīniskās pārbaudes protokolā tiek konstatēts, laboratoriski nosakot konkrētas narkotiskās vielas lietošanas faktu, kā arī novērtējot klīniskos simptomus (uzvedību, runu, veģetatīvi somatisko stāvokli u.c.).

[4.7] Tiesa konstatēja, ka *A.B.* 2005.gada 7.aprīlī saskaņā ar MK noteikumiem Nr.15 ir veikta medicīniskā pārbaude narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai. Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātā Nr.1982 izdarīts slēdziens, ka *A.B.* urīnā atrasts morfīns. Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 ir dots atzinums, ka *A.B.* ir konstatēta narkotiku lietošanas ietekme. Tāpat minētajā protokolā konstatēts, ka *A.B.* ir paplašinātas acu zīlītes, kā arī ir roku pirkstu tremors.

Morfīns saskaņā ar likumu „Par Kriminālliikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" ir iekļauts 1.saraksta 16.punktā – aizliegtās sevišķi bīstamās narkotiskās vielas un tām pielīdzinātās psihotropās vielas – preparāti, kas izgatavoti no jebkura veida magonēm, ja tie satur narkotiski aktīvos opija alkaloīdus: morfīnu, kodeīnu, tebaīnu (ekstrakti, uzlējumi un novārījumi ar aktīvās vielas saturu jebkurā daudzumā). Līdz ar to nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka morfīns nav narkotika, bet gan medikaments.

[4.8] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesas ieskatā ar Protokolu, medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.63, ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.1982, policijas darbinieka *R.K.* ziņojumu ir pierādīts fakts, ka *A.B.* 2005.gada 7.aprīlī plkst.22.15 Jelgavā vadīja automašīnu, atrodoties narkotisko vielu iespaidā.

[4.9] Tiesa norādīja, ka nepamatots ir pieteicēja pārstāvja tiesas sēdē izteiktais arguments, ka Lēmums pieņemts, ignorējot MK noteikumos Nr.15 paredzēto kārtību.

[4.9.1] Kā minēts iepriekš, medicīniskā pārbaude, kādā konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids, atbilstoši MK noteikumu Nr.15 13.punktam, ietver sevī vairākas medicīniskās manipulācijas, kas tiek konstatētas medicīniskās pārbaudes protokolā, laboratoriski nosakot konkrētas narkotiskās vielas lietošanas faktu, kā arī novērtējot klīniskos simptomus (uzvedību, runu, veģetatīvi somatisko stāvokli u.c.) un pārbaudāmās personas sniegto informāciju.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 20., 23., 25., 26., 28. un 29.punktu, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu, medicīniskajā pārbaudē veic bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus (20.punkts). Datus par materiālu paraugu ņemšanu ieraksta medicīniskās pārbaudes faktu reģistrācijas žurnālā (23.punkts). Materiālu paraugus ķīmiski toksikoloģiskajai izmeklēšanai nodod kopā ar nosūtījumu ķīmiski toksikoloģiskajai izmeklēšanai, kurā norāda pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdu, uzvārdu, personas kodu vai dzimšanas gadu, adresi, nosūtītāju iestādi, tās ārstniecības personas vārdu un uzvārdu, kura ņēma

paraugu, materiālu uzskaitījumu, īsu lietas apstākļu aprakstu, medicīniskās apskates rezultātus, klīnisko diagnozi, protokola numuru un adresi, uz kuru nosūtāma atbilde (25.punkts). Pēc analīžu rezultātu saņemšanas ārsts, kurš veicis medicīnisko pārbaudi, sniedz galīgo atzinumu, sastāda medicīniskās pārbaudes protokolu (divos eksemplāros), piešķir tam numuru, kā arī ieraksta medicīniskās pārbaudes faktu reģistrācijas žurnālā. Ja transportlīdzekļa vadītājs, kuram veikta medicīniskā pārbaude, nepiekrīt analīžu rezultātiem, galīgo atzinumu sniedz un medicīniskās pārbaudes protokolu sastāda pēc atkārtotas materiālu paraugu analīžu veikšanas (26.punkts). Medicīniskās pārbaudes rezultātus pārbaudāmajam transportlīdzekļa vadītājam paziņo mutiski. Pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja mutiska pieprasījuma izsniedz rakstisku medicīniskās pārbaudes atzinumu (28.punkts). Pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs medicīniskās pārbaudes protokolā ar parakstu apliecina, ka medicīniskā pārbaude veikta viņam (29.punkts).

[4.9.2] No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.63 ir redzams, ka medicīnisko pārbaudi *A.B.* veicis Jelgavas narkoloģijas slimnīcas ārsts narkologs *G.V.* 2005.gada 7.aprīlī. Protokolu parakstījis *G.V.* Dati par materiālu paraugu ņemšanu ierakstīti medicīniskās pārbaudes faktu reģistrācijas žurnālā. No ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.1982 redzams, ka pamatojoties uz ārsta narkologa *G.V.* nosūtījumu eksperts–ķīmiķis izmeklējis *A.B.* asinis un urīnu. Analīzes noņemtas 2005.gada 7.aprīlī, saņemtas 2005.gada 13.aprīlī un izmeklēšana pabeigta 2005.gada 27.aprīlī. Jelgavas narkoloģiskajā slimnīcā analīžu rezultāti saņemti 2005.gada 3.maijā. Pieteicējs medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 parakstījies 2005.gada 13.maijā.

[4.9.3] No lietas materiāliem tiesa nekonstatēja, ka medicīniskās pārbaudes protokols Nr.63 tika sastādīts pirms analīžu rezultātu saņemšanas kā to norāda pieteicējs. Minētā protokola 7.ailē fiksēti laboratorisko izmeklējumu rezultāti. Veicot 2005.gada 7.aprīlī medicīnisko pārbaudi, ārsts narkologs nevarēja konstatēt urīnā morfīnu, jo analīžu rezultāti slimnīcā tika saņemti tikai 2005.gada 3.maijā. Līdz ar to ir secināms, ka ārsts, kurš veica medicīnisko pārbaudi, ir sniedzis galīgo atzinumu pēc analīžu rezultātu saņemšanas, sastādot medicīniskās pārbaudes protokolu.

Tāpat lietā nav konstatējams, ka pieteicējs pēc analīžu noņemšanas būtu slimnīcā interesējies par analīžu rezultātiem vai pieprasījis izsniegt viņam rakstisku medicīniskās pārbaudes atzinumu. Ar pārbaudes rezultātiem pieteicējs iepazinies 2005.gada 13.maijā, neizsakot nekādas pretenzijas par to. Tādejādi nebija nekāda pamata pēc atkārtotas materiālu paraugu analīžu veikšanas. Savukārt apstāklim, ka protokolā nav norādīts datums, kad sniegts galīgais atzinums, nav nozīmes lietā, jo atzinums sniegts par 2005.gada 7.aprīlī konstatētajiem faktiem, kas arī norādīts medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63.

[4.10] Tiesa norādīja, ka atbilstoši MK noteikumu Nr.15 20.punktam, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu, medicīniskajā

pārbaudē veic bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus. Kā izriet no šo noteikumu 19.punkta bioloģiskā vide šo noteikumu izpratnē ir asinis, urīns vai siekalas. Saskaņā ar minēto noteikumu 22.punktu, ja medicīnisko pārbaudi narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai nevar veikt pilnā apjomā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida klīnisko simptomu noteikšana ir apgrūtināta pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vispārējā stāvokļa dēļ, novērtē konstatējamos klīniskos simptomus un veic laboratoriskos izmeklējumus divās dažādās bioloģiskajās vidēs. Tiesa secināja, ka no minētās tiesību normas izriet, ka ir pieļaujama medicīniskās izmeklēšanas veikšana divās dažādās bioloģiskajās vidēs, tostarp asinīs un urīnā. Turklāt no minētās tiesību normas, kā arī noteikumiem Nr.15 kopumā neizriet, ka personas atzīšanai par tādu, kas ir narkotisko vielu iespaidā, būtu nepieciešams konstatēt narkotiskās vai psihotropās vielas visās bioloģiskajās vidēs. Tieši otrādi, ievērojot narkotisko vielu atšķirīgās ķīmiskās īpašībās, tostarp sadalīšanās ātrumu dažādās vidēs, minēto noteikumu mērķis bija radīt tādu tiesisko regulējumu, kas nodrošinātu visu aizliegto narkotisko un psihotropo vielu efektīvu noteikšanu. Līdz ar to nepamatots ir pieteicēja arguments, ka medicīniskajā pārbaudē nekādas aizliegtās vielas netika atrastas, jo *A.B.* gadījumā asinīs nekas netika atrasts.

[4.11] Tiesa kritiski vērtēja *A.B.* pieteikumā minēto argumentu, ka viņa organismā konstatētās vielas ir ārsta izrakstīti medikamenti „Homeovox", „Amopen", „Tussipini" sīrups un kompleksais priežu sīrups, kuru lietošanas instrukcijā nav norādes, ka tajos ir narkotiskā viela un tāpēc nav konstatējama vainas forma – nodoms.

Tiesa norādīja, ka no Zāļu valsts aģentūras 2005.gada 25.augusta vēstules Nr.1-3-13/820 izriet, ka neviens no iepriekšminētiem medikamentiem nesatur narkotisko vielu – morfīnu. Līdz ar to *A.B.* 2005.gada 7.aprīlī bioloģiskajā vidē konstatētā narkotiskā viela – morfīns nav identificējama ar medikamentu „Homeovox", „Amopen", „Tussipini" sīrups un kompleksais priežu sīrups lietošanas faktu.

Nodoms vai neuzmanība raksturo administratīvā pārkāpuma sastāva subjektīvo pusi. Subjektīvās puses esamību vai neesamību konstatē, vērtējot objektīvo pusi. Tā kā tiesa vērtējot medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.63 atzina, ka pamatoti saskaņā ar MK noteikumiem Nr.15 ir dots atzinums, ka pieteicējam konstatēta narkotiku lietošanas ietekme, objektīvā puse liecina par subjektīvās puses – nodoma esamību, proti, *A.B.* apzināti pieļāva tādu seku iestāšanos, kas liedz viņam vadīt transportlīdzekli.

[4.12] Tiesa pilnībā piekrita pieteicējam tai ziņā, ka, piemērojot administratīvo sodu, jāievēro nevainīguma prezumpcija – nevienu nevar atzīt par vainīgu un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, saskaņā ar administratīvā procesa principu – *in dubio pro civis*, (visas šaubas par labu cilvēkam) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Publiskajās tiesībās visas šaubas par vainu tulkojamas par labu indivīdam.

Taču tiesas ieskatā konkrētajā lietā ir pietiekami pierādījumu un nepastāv šaubas par to, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu.

[4.13] Saskaņā ar LAPK 30.panta otro daļu, ja persona izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Par smagāku pārkāpumu LAPK atzīst LAPK 149.[15]panta piektajā daļā minēto pārkāpumu par transportu līdzekļa vadīšanu atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē. Par šādu pārkāpumu transportlīdzekļa vadītāju soda ar naudas sodu no 400 līdz 500 latiem un atņem transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem.

Pieteicējam par Ceļu satiksmes noteikumu 39.2., 236., 35.3. un 293.2. punktu pārkāpšanu tika piemērots administratīvais naudas sods 450 latu apmērā un atņemtas transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem.

Tiesa uzskatīja, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, tas ir, to, ka pieteicējs vienlaicīgi izdarīja vairākus administratīvos pārkāpumus, viņam piemērotais sods uzskatāms par taisnīgu un samērīgu.

[5] *A.B.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 6.novembra spriedumu, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka pierādījumu vākšanā tika pieļauti būtiski un nozīmīgi procesuāli pārkāpumi – tika pārkāpti MK noteikumi Nr.15.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka administratīvo sodu var piemērot tikai likumā noteiktajā kārtībā, ka sodu par administratīvo pārkāpumu var piemērot tikai pamatojoties uz likumīgiem pierādījumiem, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā.

[5.2] Lēmums tika pieņemts, pārkāpjot likumā noteikto kārtību, kā arī pierādījumi tika iegūti nelikumīgi, rupji pārkāpjot pierādījumu iegūšanas noteikumus. Tika pārkāpta MK noteikumos Nr.15 26.punktā noteiktā kārtība pārbaudes veikšanai, jo medicīniskās pārbaudes protokols tika sastādīts pirms analīžu rezultātu saņemšanas, nevis pēc tam, kā to paredz MK noteikumu Nr.15 26.punkts.

A.B. atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 22.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA–299/2007, kurā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols, kurā konstatēts, ka pārkāpēja atteikšanās no pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai ir administratīvi sodāma, ir sastādīts pirms medicīniskās pārbaudes protokola.

Arī pieteicēja gadījumā medicīniskās pārbaudes protokols sastādīts pirms analīžu rezultātu saņemšanas, kā arī Protokolu policija sastādīja pirms *A.B.* uzzināja analīžu rezultātus.

A.B. netika paziņoti pārbaudes rezultāti, kuriem viņš nepiekrita saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 28.punktu. Tādējādi bez atkārtotu analīžu veikšanas nevarēja sastādīt Protokolu. Šī atkārtotā pārbaude ir paredzēta tieši gadījumiem, kuros ir iespējamas kļūdas, kuras iespējams novērst ar

atkārtotu pārbaudi. Tiesas sēdē tiks iesniegta Veselības ministrijas 2007.gada 31.oktobra vēstule Nr.5–01–11/4999, kurā norādīts, ka 50% gadījumu atkārtotu pārbaužu gadījumā atzinums tiek mainīts attiecībā pret vadītāju.

[5.3] Tiesa nav tulkojusi šaubas par labu *A.B.* Tā kā netika veikta atkārtota pārbaude, pastāv pamatotas šaubas par *A.B.* vainu. Jāpieņem, ka neveikto atkārtoto analīžu rezultāti būtu bijuši labvēlīgi *A.B.*

[5.4] Tiesa balstījusies uz medicīniskās pārbaudes dokumentiem, kuriem nav juridiska spēka. Pieteicējs, atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu lietā Nr.SKA-24/2007, norāda, ka administratīvais sods tika piemērots, pamatojoties uz medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.63 un ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.1982, bet saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" (turpmāk – MK noteikumi Nr.154) 14.punktu šiem dokumentiem nav juridiska spēkā.

Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.63 sastādīts 2005.gada 7.aprīlī 20 dienas pirms izmeklēšanas pabeigšanas 2005.gada 27.aprīlī, kā tas norādīts ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātos Nr.1982. Savukārt šiem rezultātiem nav juridiska spēka, jo dokumentam nav datuma.

[5.5] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 sniegtais atzinums neatbilst ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.1982, kuriem nav juridiska spēka un kuros nav norādīts konkrēts morfīna daudzums.

[5.6] Tiesa nav noskaidrojusi, kas ir kodeīns un no kurienes *A.B.* organismā varētu rasties morfīns.

Saskaņā ar Zāļu valsts aģentūras 2005.gada 25.augusta vēstuli medikamentu – „Tussipini" sīrups un „Kompleksais priežu sīrups" – ko *A.B.* lietoja, sastāvā ir kodeīns. Saskaņā ar www.narkomania.lv kodeīnam ir saistība ar morfīnu. No iepriekš minētā interneta resursa var secināt, ka zāļu morfīna vājākā forma ir kodeīns.

Gan morfīns, gan kodeīns ir opija alkoīdi. Secināms, ka, lietojot medikamentus, kuri satur kodeīnu kā vājāku morfīna formu, ķīmiski toksikoloģiskajās izmeklēšanās var uzrādīties opija alkoīds morfīns, kaut patiesībā tas ir opija alkoīds kodeīns.

[5.7] Nepamatota ir tiesas atsauce uz Krimināllikumu, jo konkrētā lieta ir administratīvā, nevis krimināllieta.

MK noteikumos Nr.35 ir minēti daudzi morfīnu veidi un nekur lietas materiālos nav norādes uz ne vienu šo noteikumu punktu, kurš morfīns konstatēts.

[5.8] Lai noteiktu, vai persona atrodas narkotisko vielu iespaidā vai ir konstatēts tikai narkotiskās vielas lietošanas fakts, ir jākonstatē konkrēts šīs vielas daudzums. Konkrētajā gadījumā nav konstatēts konkrēts vielas daudzums asinīs vai urīnā. Līdz ar to nav saprotams, kāpēc medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 ir ierakstīts, ka ir konstatēts vielas iespaids, nevis lietošanas fakts.

[6] Tiesa sēdē pieteicējs un pieteicēja pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem. Pieteicējs norādīja, ka nav strīda par faktu, ka viņš vadīja automašīnu un neievēroja ceļa zīmi, ka policija viņu apturēja, ka viņa vadītajai automašīnai nebija apdrošināšanas. Pieteicējs nepiekrita konstatētajam faktam, ka lietojis morfīnu, norādīja, ka bija lietojis tikai ārsta ieteiktos bezrecepšu medikamentus - sīrupus sāpošam kaklam. Pieteicējs paskaidroja, ka viņš tika izsaukts uz Jelgavas policiju, ieradās 2003.gada 13.maijā un iepazinās ar medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.63 un Protokolu, šos dokumentus arī parakstīja, ka interesējās par iespēju atkārtoti veikt analīžu pārbaudi medicīnas iestādē, bet viņam mutiski tika pateikts, ka ir nokavēts termiņš atkārtotai ekspertīzes veikšanai.

Atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *A.B.* apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums par Lēmuma atcelšanu noraidāms.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas apstākļus, pareizi piemērojusi un iztulkojusi tiesību normas, un tiesas sniegtā argumentācija ir izvērsta un pareiza. Tādēļ Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, kas minēta šā apgabaltiesas sprieduma [4.1]-[4.13] punktos, un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Līdz ar to nav pamata pieteicēja prasījuma apmierināšanai par Lēmuma atcelšanu.

[9] Par apelācija sūdzībā ietvertajiem papildu argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[9.1] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja viedoklim, ka medicīniskās pārbaudes protokols Nr.63 (*1 sējuma lietas lapa 38)* un ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr.1982 (*1 sējuma lietas lapa 37*) ir

spēkā neesoši dokumenti, jo nav ievērotas MK noteikumos Nr.154 noteiktās vispārīgās prasībām dokumentam, lai tas iegūtu juridisku spēku.

Apgabaltiesa norāda, ka, pirmkārt, MK noteikumi Nr.154 reglamentē vispārīgās prasības, kas jāievēro, izstrādājot un noformējot gan valsts pārvaldes dokumentus, gan privātpersonas, ciktāl likumi nenosaka citādas prasības konkrētu dokumentu izstrādāšanai, izdošanai, pieņemšanai un noformēšanai (noteikumu 1. - 3.punkts).

Laikā, kad tika konstatēts *A.B.* administratīvais pārkāpums, atbilstoši MK noteikumu Nr.15 26.punktam pēc analīžu saņemšanas ir jāsastāda medicīniskās pārbaudes protokols, kurā jānorāda noteikumu 27.punktā noteiktā informācija. MK noteikumiem Nr.15 pielikumā nebija attiecīgas medicīniskās pārbaudes protokola veidlapas.

No 2007.gada 19.janvāra ir spēkā Ministru kabineta 2005.gada 23.augusta noteikumu Nr.625 „Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 2.punkta redakcija, saskaņā ar kuru šo noteikumu 8.pielikums (medicīniskās pārbaudes protokola veidlapa) piemērojams arī pārbaudēm, kas tiek veiktas saskaņā ar MK noteikumiem Nr.15. Tomēr laikā, kad pārbaude tika veikta pieteicējam, nebija noteikts, ka, veicot narkotisko vai apreibinošo vielu iespaida pārbaudi transportlīdzekļa vadītājam, pārbaudes rezultāti jāfiksē kāda noteikta parauga protokolā. Vienlaikus normatīvajā aktā bija norādīts, kādas ziņas jāietver konkrētā dokumentā.

Medicīniskās pārbaudes protokola veidlapa, kā redzams no lietā pievienotā dokumenta, ir apstiprināta ar Labklājības ministrijas rīkojumu, tajā ir dokumenta nosaukums, numurs un datums. Apgabaltiesa secina, ka medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 norādītais datums 2005.gada 7.aprīlis ir datums, kad ārsts *G.V.* veica *A.B.* klīnisko pārbaudi un līdz ar to uzsāka minētā protokola sastādīšanu. Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 ir norādīta tā sastādīšanas vieta klīniskās pārbaudes laikā un pēc tam ķīmiski-toksikoloģiskās izmeklēšanas laikā konstatētais, ārsta atzinums, dokuments ir parakstīts. Līdz ar to tas ir juridiski spēkā esošs, jo atbilst MK noteikumu Nr.154 prasībām.

Analoģiskus secinājumus apgabaltiesa izdara arī attiecībā uz ķīmiski–toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.1982, kuros norādīts gan dokumenta nosaukums un numurs, gan datums, kad izmeklēšana uzsākta un pabeigta, gan pārbaudē konstatētais. Dokumentu parakstījusi eksperte-ķīmiķe *T.H.*. Vienlaikus apgabaltiesa norāda, ka minētie rezultāti ir medicīniskās pārbaudes protokola Nr.63 sastāvdaļa - pielikums, par ko dokumentā norādīts. Līdz ar to šie dokumenti vērtējami kopsakarībā. Tas izriet arī no MK noteikumiem Nr.15, kas noteic, ka pēc laboratorisko izmeklējumu rezultātu saņemšanas ārsts pabeidz sastādīt medicīniskās pārbaudes protokolu, ierakstot saņemtos rezultātus, un, kā paredzēts noteikumu 26.punktā, sniedz galīgo atzinumu.

[9.2] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka narkotisko vielu iespaids medicīniskās pārbaudes protokolā tiek konstatēts, laboratoriski nosakot konkrētas narkotiskās vielas lietošanas

faktu, kā arī novērtējot klīniskos simptomus (*sk., piemēram, Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-582007 8.2.punktu*). Arī pirmās instances tiesa pamatoti šajā lietā atzina, ka medicīniskā pārbaude ārstniecības iestādē ietver ne tikai bioloģisko paraugu ņemšanu un to laboratorisku izmeklēšanu, bet arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi pēc viņa vārdiem un ārējā izskata.

Medicīniskās pārbaudes veikšanai MK noteikumu Nr.15 13.1. un 13.2.apakšpunktā minētos apstākļus ārsts var fiksēt tikai tajā dienā, kad vadītājs ir atvests uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai. Ņemot vērā, ka šie fakti ir jāfiksē un ka transportlīdzekļa vadītājam ar savu parakstu protokolā ir jāapliecina, medicīniskās pārbaudes protokola sastādīšana pirms slēdziena saņemšanas par analīžu rezultātiem ir tiesiska un tā atbilst tiesību normām (*sk., piemēram, Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 15.maija sprieduma lietā Nr.SKA-181, 6.5.punktu*).

[9.3] MK noteikumu Nr.15 28.punkts noteica, ka medicīniskās pārbaudes rezultātus pārbaudāmajam transporta līdzekļa vadītājam paziņo mutiski, bet pēc pieprasījuma izsniedz rakstisku atzinumu.

No minētās normas secināms, ka transportlīdzekļa vadītājs ir tiesīgs saņemt medicīnas iestādes informāciju par pārbaudes rezultātiem, taču no lietas materiāliem neizriet, ka *A.B.* vērsās slimnīcā „Ģintermuiža", lai uzzinātu pārbaudes rezultātus. Atbilstoši lietā esošajai slimnīcas „Ģintermuiža" 2007.gada 17.aprīļa izziņai Nr.6-5/294 *(1 sējuma lietas lapa 122)* secināms, ka pieteicējam nepastāvēja šķēršļi, ierodoties slimnīcā un uzrādot personu apliecinošu dokumentu, saņemt ziņas par pārbaudes rezultātiem mutiski un rakstveidā.

Tā kā pieteicējs nebija vērsies medicīnas iestādē, informāciju par medicīniskās pārbaudes rezultātiem viņš ieguva, ierodoties policijā un iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem 2005.gada 13.maijā. Par minēto apstākli lietā nav strīda.

Vienlaikus apgabaltiesa norāda, ka lietā nav pierādījumu faktam, ka pieteicējs vēlējās veikt atkārtotu pārbaudi normatīvajos aktos noteiktā kārtībā un termiņā, kā tas tika apgalvots apelācijas sūdzībā un paskaidrots tiesas sēdē. Paskaidrojumos tiesas sēdē apgabaltiesā pieteicējs norādīja, ka mutiski interesējās medicīnas iestādē par iespēju veikt atkārtotu pārbaudi, bet viņam tika atteikts, jo nokavēts termiņš. Savukārt no slimnīcas „Ģintermuiža" 2007.gada 17.aprīļa izziņā Nr.6-5/294 norādītā secināms, ka *A.B.* atkārtotu izmeklēšanu nepieprasīja. Ne Protokolā, ne medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.63 *A.B.* nav norādījis, ka nepiekrīt dokumentos konstatētajiem faktiem, nav norādījis, ka vēlas veikt atkārtotu pārbaudi. Par to, ka pieteicējs vēlējās veikt atkārtoti pārbaudi, nav norādīts arī pieteikumā *(1.sējuma lietas lapa 3-6)* . Līdz ar to apgabaltiesa kritiski vērtē pieteicēja apgalvojumu apelācijas instances tiesai, ka viņš vēlējās veikt atkārtotu pārbaudi.

Apgabaltiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja apelācijas sūdzības argumentus, ka saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 28.punktu bez atkārtotu analīžu veikšanas nevarēja sastādīt Protokolu.

[9.4] Apgabaltiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka tiesai ir jānoskaidro, kas ir kodeīns un no kurienes *A.B.* organismā varēja rasties morfīns.

Apgabaltiesas ieskatā pieteicēja norādītajam apstāklim, ka kodeīnam ir saistība ar morfīnu, izskatāmajā lietā nav nozīmes, jo pieteicēja urīnā ķīmiski-toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātā tika atrasta konkrēta viela – morfīns, kas, kā to pamatoti norādīja pirmās instances tiesa, saskaņā ar likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" ir iekļauts 1.sarakstā, kurā uzskaitītas aizliegtās sevišķi bīstamās narkotiskās vielas un tām pielīdzinātās psihotropās vielas. Kodeīns savukārt ir iekļauts 2.sarakstā, kurā uzskaitītas ļoti bīstamas narkotiskas vielas un tām pielīdzinātās psihotropās vielas, kuras atļauts izmantot medicīniskiem un zinātniskiem mērķiem.

Ne no lietā esošajiem dokumentiem, ne pieteicēja norādītā neizriet, ka konkrētajā gadījumā tiesai bija jārodas šaubām par to, ka ķīmiski-toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātā ir pieļauta kļūda, tas ir, ka izskatāmajā gadījumā pieteicēja urīnā nepareizi konstatēta viela „morfīns". Līdz ar to faktam, ka medikamenti „Tussipini" sīrups un „Kompleksais priežu sīrups", kurus iespējams 2005.gada aprīlī lietoja pieteicējs un kuri nelielā daudzumā satur kodeīnu, nav nozīmes lietā.

[9.5] Atbilstoši MK noteikumu Nr.15 20.punktam, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu, medicīniskajā pārbaudē veic bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus. Kā izriet no šo noteikumu 19.punkta bioloģiskā vide šo noteikumu izpratnē ir asinis, urīns vai siekalas.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka no minētās tiesību normas, kā arī Ministru kabineta noteikumiem kopumā neizriet, ka personas atzīšanai par tādu, kas ir narkotisko vielu iespaidā, būtu nepieciešams konstatēt narkotiskās vai psihotropās vielas visās bioloģiskajās vidēs. Tieši otrādi, ievērojot narkotisko vielu atšķirīgās ķīmiskās īpašībās, tostarp sadalīšanās ātrumu dažādās vidēs, minēto noteikumu mērķis bija radīt tādu tiesisko regulējumu, kas nodrošinātu visu aizliegto narkotisko un psihotropo vielu efektīvu noteikšanu (sk., piemēram, *2007.gada 9.marta spiedumu lietā Nr.SKA-58).*.

Līdz ar to nepamatots ir iesniedzēja arguments, ka tiesa neesot vērtējusi apstākli, ka iesniedzēja asinīs neesot atrasts morfīns.

[9.6] Nepamatots ir pieteicēja arguments, ka tiesa administratīvā pārkāpuma lietās nevar piemērot krimināltiesību normas. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā judikatūrā ir atzinis, ka administratīvo pārkāpumu lietās, vērtējot pārkāpuma sastāvu, ir piemērojamas krimināltiesību atziņas gadījumos, kad par tādu pašu pārkāpumu ir paredzēta krimināltatbildība *(sk., piemēram, 2007.gada 25.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-157 10.punktu).*

Apgabaltiesa norāda, ka Krimināllikuma 262.pantā ir paredzēta krimināatbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē, ja tas izdarīts atkārtoti gada laikā. Tātad krimināatbildība iestājas atkārtotības gadījumā par tādu pašu pārkāpumu, par kādu pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības izskatāmajā lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta 1.puktu Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

A.B. pieteikumu noraidīt.

Atstāt negrozītu Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes 2005.gada 28.jūnija lēmumu Nr.B/34.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere

Tiesneses Z.Kupce

M.Osmane